

ప్రతిక

ఆర్యులారా!

యీచిన్న పాత్రంబున శ్రీయష్టకక్షేత్ర మహాత్మ్యమంతయు సంక్షిప్తంగా వ్రాసినాడను. ఇంతటి గాఢ జగద్విదితమగు నదియే కాని ప్రమాణంబగు నేగ్రంథముగాంచివ్రాయఁబడినదికాదు. కాన నిందేమిపొరపాటులున్నను నన్ను తమింఁగఁబందులకుఁ బ్రార్థించుచున్నాడను.

నాయఁగు శిష్యవాత్సల్యముంచియీగ్రంథమును సారముగాఁ బరిశీలించి నాసందేహములఁ బాపించి క్రింకపీటద్రుమపంచానన విద్యత్కవిబాలకలానిధి బాలసరస్వతీ శతావధానులగు బ్రహ్మశ్రీ తిరుతిక్కేశ్వర కవీంద్రుల కనేక పంకనంబులొనరించుచున్నాను.

ఈగ్రంథరచనకు, నాకత్యంత సహాయంబుఁ గావించి నచ్చుఁగృతాదుఁడైన శ్రీమూర్తీశ్రీనకలగుణసంపన్నులయిన గొట్టముక్కల లక్ష్మీస్వసంహారాదులవారలకును, మఱి రా. శ్రీ పుష్పగంగరాజదొర వారికిని నాకృతజ్ఞతాంజలులు.

కాకినాడ
1-3-17

ఇట్లు విద్యజ్ఞ విధేయఁడు,
గండికోట బాబూరావు.

ఓం

(శ్రీ వేంకటేశ్వరాయనమః)

శ్రీయుష్మాక క్షేత్రమహాత్వము.

శా. శ్రీయుష్మాక పురంబనన్ బరంగును

◆ క్షేత్రంబునన్ దాససుల్

శ్రీయంబా భజనానిసల్ప దివిజుల్

◆ సేనింపజెన్నారసల్

చాయల్ దుందుభులెల్ల వేడ్క మొఱయన్

◆ జానొప్ప సద్భక్తహా

షాయత్తుండగు వేంకటేశ్వరునినే

◆ ప్రార్థింతు నెల్లప్పుడున్.

తా. ముసీందుగిలు భజనలు సేయఁగా దేవతలు గొల్వఁగా నాల్గుప్రక్కల భరీమృదంగాది నాదంబులు మోయఁగా శ్రీయుష్మాక యనఁబడు నుక్షేత్రంబున నొప్పు వేంకటేశ్వరు నెల్లప్పుడు

నేను ప్రార్థించెదను.

చ. వరమగునాల్గువేదముల

♦ వంచనచేదనచెంతనుండిన

ద్వరముగదొంగిలించికడుఁ

♦ బాపముగొంగునఁగట్టుకొన్నయా

పరుషుని రాక్షసాధముని

♦ బాపినిఁగోపినిఁగూఢసోమకా

సురునెట్టులై నఁగూల్ప మధు

సూధనువేడెనజంబుభక్తిమై .

తా. బ్రహ్మదేవుని నాల్గువేదములను దొంగి
లించుకొని పోయిన సోమకాసురునిఁ జంపుటకు
విష్ణుమూర్తిని బ్రహ్మవేడుకొనెను.

ఉ. వై దికమార్గముల్ నిలుపు

♦ వాడవు భక్తులచొచ్చువాడవే

దీ ! దయఁజూపవే ! పరమ

♦ దీనుడనామొలనాలకించుదా

మోదర ! దీనపోషణ ! మ

♦ హోన్నత నద్గుణ ! నన్నుగాచినీ

వేదఃశేర్షవాడవని

♦ యెంచితినిన్ను భజించితిహరీ !

తా. శ్రీహరీ ! నీవుభక్తులరక్షించు వాడవని
యీ దీనులను బోషించువాడవనియు, చింతింప
గొల్పుచున్నాను. కావున నన్నుఁగౌరవించు.

సీ. ఎండచేఁగడుదస్సి • పండియుండిన

వానికమృతనరోవరం • బందినట్లు

చలిచేతవడఁకియు • చ్ఛ్వాసలూడిన

వానికరుణకిరణుకర • మందినట్లు

లష్టలలోముగ్ధి • యలసెడువానికిఁ

జరుకై నయొకతెప్ప • దొరకినట్లు

లాలుబిడ్డలపోష • కార్థమర్థవిహీను

చేతనిధానముల్ • చిక్కినట్లు

గీ. లాపదలుసంభవించిన • యట్టివాని

కబ్జనాభ ! నీపదసేవ • యబ్బుటెల్ల

నాదుపుణ్యవశంబునకా • గంటిఁగాన

నన్నుబోవంగదయ్య యో • నభిననేత్ర!

తా. కష్టంబున నున్నవానికి నీయొక్కపాదము
లసేవ సంప్రాప్తంబగుట యెట్టిదనః నెండచే బడ
లికఁబడిన వానికి నమృతనరస్సు చిక్కినట్లును, జ
లిచేత మరణనన్నధృఁడైనవానికి సూర్యకిరణమబ్బి
నట్లును, నీటిలోఁ బడికొట్టుకొనువానికిఁ దెప్పదొక

కినట్లును, నిఱువేదకుని ధానములు గల్గునట్లులు నొప్పును అట్టిసీసేవను నాపుణ్యవశంబున గాంచి తిని గాననన్నుఁ గటాక్షింపుము.

చ. అనినుదువంగ విష్ణుఁడు మ

♦ హాముదమొంది “సెబాసు ! పుత్రీ! నీ

మనమునఁగల్గు వాంఛలిక

♦ మానకొసంగెదవిన్మునీవుచ

య్యననరుదేరిరమ్ముకను

♦ మల్లదె ! బంధునరస్సనందు మ

జ్జనమొనరించినదలఁచి

♦ చాలతపంబానరింపుమప్పదుర్.

తా. అని బ్రహ్మవేదకొనఁగా విష్ణుఁడు సంతసించినవాఁడై యాతనిని బంధు సరస్సనందున్నానమాడి తపంబానరింపుమనియు.

క. వచ్చెదనీతపమునకై

మెచ్చెదనట్లుపై నినీకు ♦ మేలెంచెదనే

నిచ్చెదనీకోరినవర

మచ్చెరువింకేల బెడలుమనుచుఁబలికె

క. అనిచెప్పిహయగ్రీవం

బుధారసింహమునుమఱియు ♦ మొదమలరంగా

ఘనమగుసప్తాక్షరియః ౯

మనమునబోధించెచ్చె • మంత్రిత్రయముః.

తా. అప్పుడు నేనువచ్చి నీవుకోరిన వరంబిచ్చెదనని, హయగ్రీవము, నారసింహము, సప్తాక్షరియనెడు మూడుమంత్రంబులు బ్రహ్మ కుఁడే శించెను.

ఉ. అంతటఁబంకజాసనుఁడ

• హా"యనిసత్వతాభిగమ్యఁడై

పంతముఁబట్టినట్టులల

• బంధుసరస్సును గాంచివెంటనే

సంతస మొందమడసము

• సల్పియభీష్టములొంద నెంచియ

త్యంతసుభక్తి మార్గమున

• నచ్చటఁజేసెదపంబుశ్రీరమై.

తా. అంతట నాబ్రహ్మ బంధుసరస్సునుగాంచి యందు స్నానంబుఁజేసి తత్తీరంబున మిగుల భక్తితోఁ దపంబుఁజేయుచుండెను.

చ॥ అటుచనెనేండ్లుఁబూండ్లుతొడ

• కప్పుడునొక్కదినంబునందుఁదాఁ

బటుతరసంభ్రమంబొదవ

• బ్రహ్మనులెమ్మనియానతిచ్చియా
కుటిలునిసోమకాసురునిఁ

• గూల్చెదనంచుఁబ్రతిజ్ఞఁబల్కియ
చ్చొటువిడియేగెదక్షణము

• చోద్యమెనంగముకుండుఁడంతలో

తా. అంతఁ గొంతకాలమయిన తరువాత వి
ష్ణుఁడచ్చట సాక్షాత్కరించి బ్రహ్మకోటిక నరవే
రునని చెప్పివెడలెను.

మ. కనులన్ విప్పియజండునేగెనుమహా

• కాంక్షన్ నిజాగారమున్

గనియచ్చొటను నాల్గువేదములనెం

• తన్ గూర్చిలోఁగాంచిన్

మ్మనమందెంతయుహర్ష మొందెనహ! యు

• స్మారకేమహాక్షేత్రమం

చునుజాఁబెన్ దనలోకమెల్లఁబలుపున్

• సాంపారనాలింపఁగన్.

తా. సిదప నాబ్రహ్మ తనలోకంబున కేగి తన
వేదంబుల నందుకొని సంతసించినవాడై యు
ష్మాకేగొప్పక్షేత్రమని యెల్లవారలకుఁదెల్పెను.

చ. పక్షపడిఁ గళ్యణండుపలు

• భంగులవిష్ణునిఁగొల్వఁబోయి “యో
సదమలచిత్త ! నాకయి యో

• సంగుముకోరినకోర్కెనొందునీ
పడయుగమెప్పుడు ముటచు

• వాడనుగానుభవద్విత్యేయఁడన్
ముదమలరన్ గటాక్షమున

• బోవుమునన్నిదెలోకరక్షకా!”

తా. తరువాతఁ గళ్యపుండుఁ గూడవిష్ణుని
గొరించి యనేకరీతులఁ బ్రార్థించఁగా.

చ. అనుటయునజ్జగద్వరదుఁ

• డాద్వజపుంగవుఁగాంచినీవుకో
రినవరమద్భుతంబగు న

• గేయిటుసేయుముబంధుసాగ రం
బునజలకంబునల్పికడుఁ

• బూనికతోడఁదపంబానర్చినన్
ఘనమగునీవరంబిడెద

• గ్రక్కునఁబామ్మనియానతిచ్చినన్

తా. ఓకళ్యపా ! నీవు బంధుసరస్సు నందు
స్నానంబు నల్పి యచ్చట నన్గూర్చి తపమొనరించి
న నేనచ్చట కరుఁడెంచి నీకోరిన కోర్కెనొనంగెద

ననిచెప్పటము.

ఉత్సాహము.

పరమభక్తితోడనతడు • బంధుసాగరంబున
బరగఁగానమాడుచు • దంపంబుసేయుచున్నిరం
తరముమాధవు • మనంబున • దలంచుచుండ్రీ
ధరుడువచ్చెనొక్కనాడు తాల్మిపుట్టవేగున •.

తా. అంతటఁ గశ్యపుండు బంధుసాగరంబున
జలకమాడి విష్ణునిధ్యానింపఁగానొక్కనాడతఁడఁ
చ్చోటుకరుఁడొంచి.

తా. ఇట్లు సాక్షాత్కరించిన నారాయణునియె
దుట సక్కయ్యపుండ్ర్యంత వినయవిధేయతతో ము
కుళితాంజలుడై .

సీ. “దేవాదిదేవ! నీ • దివ్యప్రభావంబు

మెండుగాఁగనుట ధ • న్యుండనైతి
భక్తరక్షక ! నీదు • పదధూళిసొకనే

నిరదారనికపాప • నుండనైతిఁ
నాతఁపోషణ ! నీకృ • పార్ద్రవీక్షణజాల
వృష్టిచేలోకలో • విదుఁడనైతిఁ
గరుణాలవాల ! నీ • కాంచనాంబరమీను

రుచులచేజ్ఞానతం • తుండనైతిఁ

గీ. గోర్కెనెటవేరెమనమునఁ • గుతుకమూరె
నాశచేకూరెనమితప్ర • యాసమూరె
• ఘనతపనిజేరెకన్నుల • కటవూరె
సయముమీరెసీకృపనుబ్ర • ణములుసేరె.

తా. “ఓ జీవా! నిన్ను గాంచుట శ్రేయము, నీవ
వధూళి నొందుచేతిను, నీకటాక్షవీక్షణములు నా
పయములకుఁ జేతను నేను మిక్కిలి ప్రయోజనము.
నాకటవూరెనని” వేడుకొనెను.

ఉ. నాపనికకృపాణికరు

• గాంగనికశ్యపునాదించి“నీ

వీరిధిమృగకదలించి

• యింతిగఘోరతపంబునేయ న

దృఢముతోడఁదెల్పు”మన

• “దాననిహంతిక! దోర్బాంబునకొ

నీవలెనొప్పు నొక్కసుతు

• నికగరుణింపు”మటంచుగోరినకొ

తా. అప్పుడు కేశవాండు కశ్యపుండుచి “నీ
గోర్కెయెద్ది” యని యడుగఁగా సతతము “నిన్నుఁ
బోలు నొకకుమారు డియసెయ్యు” మనిగోరఁగా.
జ. నె. నెల్లెయనుచునుండ • పొరిడనాఁడు

దృశ్యుడగుదువేడ్కః • గళ్యపుండు
చనినిజనతిహాడి • సరగునఁగేళవుఁ
బోలునొక్కముద్దు • పుత్రుఁగనియె.

తా. అందుటకు మాధవుండు సరేయని య
దృశ్యుడగుటయఁ గళ్యపుండు నిజస్థానంబునకని
తనకోరికప్రకారమునిష్ఠామూర్తింబోలు నొక్కకు
మారుంగాంచెను.

మ. అతఁడేపిమ్మటపామనాఖ్యుడయిలో

• కైకఁగిపూజ్యుండునై
యతిసూక్ష్మండుఁ ద్రికృముండునయియె
• స్పారెంభళి ! యిట్టిజే
త్రితటాకంబుననీ ధరాధరము చెం
• తగల్గుభూవిభా
తతులఁ తన్నుతిసేయఁగానలనినీ
• ధాతాఁడేవేవాఁకిక .

తా. అజన్మింఁగి శిశువే తర్వాత వామన
మూర్తి యయి యెల్లరచేఁ బూజితుండయిన మ
హాత్ముడు. కాబట్టి యిట్టిజేత్రమహిమను బాగ
దుటకు బ్రహ్మాదిదేవతలకైన శక్యముగాదా.

ఉ. లోకములెల్లఁగుక్కుటము

• లోయన రేయిబవభృవిగ్గను
చ్చాకయెగొప్పక్షేత్రమని

• మాటికిమాటికిగూయుచుండఁగా
మూకలుగానుగుప్పలుగ

• ముచ్చటనొందుచు నెల్లవారలా
హా ! కనుగొందమంచుగని

• యచ్చెరువొందుచునుండిరంతలో
తా. ఉష్ణాకయే మహాక్షేత్రమని లోకము
లన్నియు విస్తారముగాఁ జెప్పక నుచుండుటఁ జేత
ననేకులు వచ్చి యామహిమంగని యాశ్చర్యపడు
చుండఁగా.

సీ. ఖగకులేందుఁడగుఁడఁ • గనుగొనం

బుత్తెంచిసాగరంబునుగాంచిసంబ్రమంది
శగుక్షేత్రమనియెంచి • తానంబుసేసిమాధవుఁ

గూర్చిఘోరమా • తపమొనర్చి
భావంబునొల్పి • పలుభంగులకాదేవదేవుని

బ్రాహ్మింప • దివ్యముగను
సుముహూర్తమునమధు • నూధనుండాకస్మి
కముగనాతనికి నా • త్కృత్యించి

గీ. మొచ్చినాడనీతపమున • కిచ్చెదనిక

నీవుగోరినవరము నం • దియముజేదా

టంచు బల్కినగరుడుడు • హర్షమొంద

యంబుజాక్షునియెదుటబ • ధ్ధాంజలుడను

తా. గరుష్మాతుడుగూడ నీక్షేత్రమహిమం
బుగాంచనేతెంచి యాబంధుసాగరింబున స్నాన
మాచరించి ఘోరతపంబుసేయఁగా లక్ష్మీనానోహ
రూడాతని కట్టెమట సాక్షాత్కరించి “నీతపంబు
సకుఁజామెచ్చితిని నీమనోరథంబుజెల్పు”మనుట
యు నందుంకు గరుడుండు చేతులంజోడించి

ఉ. “చిరతంబు భవపీయపాదయుగళి

• జేపట్టియున్నాడనన్

గరుణా బాలనుముంచినన్ సరియె, కుం

• దన్ నీటిలోముంచినన్

సరియేగోరికయొందునాకుఁగదో

• శౌరీ ! ప్రసాదించునా

వరపక్షద్వయమందు నెల్లపుడు నం

• వాసంబుగానుండుమా.”

తా. సర్వేశ్వరా ! యెల్లప్పుడు నీపాదంబులున
మ్మియున్నాడను. నీకృపాపాత్రుడనుగాన నెప్పుడు
న నీవు నాతెక్కఁగ నధిష్ఠించియోముమటకుఁ

గారు గోరుచున్నాడను.

శా. అంచున్ బల్కినఁ గాంచనాంబరుడుమే

• అంచున్ రంబూచిభో

ధించెన్ “బహికులాగ్రగణ్య ! యిదే! యే

• శైంతూన్ సతీన్ గూడినీ

కించన్ మాసుముఘోటకంబుడయిర

• క్షిన్ వత్తునిచ్చోటు రా

నించున్ శైత్రముగాఁగ నెల్లరకువి

స్మీ” యంచుదానేనన్.

తా. అని గరుత్మంతుడు పంక్తిగా విష్ణుఁడా
 తనిమాటల నాలించి “బహికులావతంసమా!
 నీవుకోస నరంబాసంగితిని. నేనిస్వదుపోయి వెం
 టనే లక్ష్మీతోఁగూడ గుఱ్ఱముపై నెక్కి యిచ్చట
 కు వచ్చెదను. ఈసలము దివ్యశైత్రంబగు” నని
 నుడిచనియె.

గీ. కృతయుగమునబంగరుకొండఁక్రియగోరుదుఁడు
 దన రెరజతాద్రమాడ్కిదేతాయుగమునఁ
 దామ్రమయమయినట్టలు , ద్వాపరమునఁ
 గలియుగమునఁగా పాణంబు • కరణిమిగుల

తా. అట్లచ్చట గరుత్మంతుఁడు దేవుని రాక

కయి కృతయుగంబున బంగారుకొండరూపంబునను
దేవీతాయుగంబున వెండికొండ యాకాశముగను
ద్వాపరంబున శాశ్వతముమాడ్కిని గలియు
గంబునఁబ మణంబు విధంబున నచ్చొటనుఁగాచు
కొనియుండె.

చ. పివపముదా వేష్క మెయిఁ

♦ బ్రేయసిశ్రీనలితోడఁగూడి న

ముదమున వేటమార్గమునఁబో

♦ పుచు శ్వేతహయంబునెక్కి సాం

పాదపఁగఁగొండరూపము న

♦ నుండినయాఖగనాదుమీడఁ దా

నదయమనంబునన్ నిలచి

♦ సన్నుతిసేయగ నెల్ల దేవతల్

తే. గీ. అచటక్యగరూపముననున్న • యట్టియెల్ల

మునివరేఁబులకప్పుదు • మోక్షమిచ్చి

క్షేలుమేలనిగరుదుని • మెచ్చుకొనుచు

క్షేత్రమధ్యంబునకుదయ • సేసెనెలమి.

తా. తరువార విష్ణుఁడొకనాఁడు వేటమార్గం
బున అక్ష్మినమేతుఁడయి శ్వేతాశ్వమునెక్కి వ
చ్చుచు నచ్చొగొండరూపంబు ధరించిన గరుత్మం

తున్నిపై సధిష్ఠించి యుచ్చోటఁ దపంబులు సల్పు
చుండిన మునివరుల కెల్లరకు మోక్షఁబాసఁగియా
క్షేత్రముధ్యభాగంబునకు వేంచేసెను.

తదనంతరమున—

ఉ. నారదమానిచంద్రాదు ఘ

• సంబగుక్షేత్రమురెల్లఁగాంచినం
చారముఁజేసియొక్కదివ

• సంజునబంధుసతస్సుఁ జూడఁగాఁ
గోరికఁగల్గివచ్చియట

• కుక్షిగనులారఁగ నెల్లవంతలఁ
మీరినభక్తితోఁగనిని

• మీలితలోచనుఁడౌచునాత్మలో

తా. పిమ్మట నొకరోజున నారదుఁడు సకలది
వ్యక్షేత్రంబులు సేవించి తన్మాగంబున నీబంధునర
స్సంగంఁచఁ గుతూహలవిషయి పుత్తెంచి యిం
కుంగల యెల్లవంతలనరసి సర్వేశ్వరుంగూర్చియు
సక్షేత్రముహత్వంబుగూర్చియు నాత్మలో

సీ. పంకజాసనుఁడుముఖ • బలిమభక్తి నిఃస్రుఁ

గూర్చితిపముఁజేసి • కొవిసఁదోటు

దేవతారాధ్యుఁడౌ • దీప్యస్థానభావంబుగళి

పుండువరంబు • గనినచోటు
 ఖగకు లేదుగ్రామనగా • కారంబుదాల్చి
 శ్రీపతిఁబై నినిదుకొని • పరఁగుచోటు
 మఱినివకుల్ పలుతపం • బులునల్పినంకల్ప
 సిద్ధులెమోక్షంబుఁ • కెందుచోటు
 గీ. ననుప మానది వ్యప్తిభా • వాతిశయము
 తోడనంతతంబునుదులఁ • దూగుచోటు
 నిట్టియస్మాకసుక్షేత్ర • మించుకై న
 నలవియగునొక్కొక్కొంప • నేలువకై న

తా. బ్రహ్మ విష్ణునిఁగూర్చి భక్తితోఁదపముఁ
 జేసినచోటును, దేవతలచేతఁ బూజింపఁబడునట్టి
 కళ్యపుఁడు విష్ణునిచే నరంబుఁ బొందినస్థలమును,
 గరుత్మాంతుఁడు గొండరూపంబుఁదాల్చి మాధవుని
 తనమీదనుంచు కొన్నతావును, ననేకఋషులు
 ఘోరతపంబులాచరించి మోక్షముంగనిన సీమ
 యు సాటిలేనటువంటి మహాత్వంబుఁగల ప్రిదేశం
 బునునగు నిట్టి యస్మాక మహాక్షేత్రముయొక్క
 యాన్నత్యంబు నెంచుటకు బ్రహ్మదేవునికై నను
 శక్యముకానేరదు.

మః. అనుచుకొ మెచ్చుచున మునిసందుఁడటన్నా

నాడులేనదికాబల్సి, విష్ణునినేపింపనగుంబు నెక్కి-
కరములే • జోడించినదృక్కి, గీర్తనలంబాడుచుని
మనోక్కునుముహూర్తంబంధోసవోబ్రతిష్ఠనుజే-
పెన్సిలోతోడవాహనమతో • పన్ వెలుపదేవునిన్.
తా. అట్లుతోడేగ్రంథును నన్ను తించుచు నొకసు-
ముహూర్తంబున విష్ణుని, లక్ష్మీహయ సహితం-
బుగా బ్రతిష్ఠ యొనరించెను.

ఉ॥ చాలదినంబులైనతరి • సామియొకానొక
నాడుకొండపై నాలనుగాచువానికల • యందనఁ
గప్పడి తట్టిలేపి “గో! పాలక ! వేటమార్గమున •
వచ్చితిమిచ్చటికేచుచ్చియన్ | మేలగునీకు”నంచు-
నుజ • నన్ మరునాడంగొల్లఁడెంతయున్॥

తా॥ కొన్ని దినంబులయిన పిదప నొకదినమున
నారాయణుండొక గొల్లవాని స్వప్నంబునకరుడైం-
చి వేటమార్గమున లక్ష్మీతోఁ గూడఁదానచ్చటకు
విచ్చేసితినిని తెప్పఁగానాగోపాలుఁడుతక్షణంబున

ఉ. అబ్బురమంది చిత్తముని • యానగమంత
యఁగాంచి నొక్కచో | గొట్టునఁజూచి యాహ-
తున • కుంతితేజ, యశోవిహారునోయ్యు | య
టందు వెంటనెజో • హరినఁగించిగృహాన్యుమం

మన నిబ్బర మొప్పనక్కర్లే. నేకులకు నీవరిచి వెంటియన్.

తా. వాడార్యతంబులయు బట్టింపి తుద కొక్కచోట నద్దేవులగని నమస్కరించి యాసుద్ది నెల్లరకు నేలుంగజేసి

మ. కడుశ్రీమృగభూతలెందునకునిగూధాదాదగ్గజెప్పిన శ్రీకృష్ణాయాత్మజుల యద్భుతంబువడిదే • పున్ గాంచనుప్పాకకున్ / నడపుజేయకవచ్చియామహిమనెం • తక్షణాచి యావెంటగట్టకముల్ మున్నగుగార్యముల్ నెఱవెగొండగ మెందుగన్ నిండుగన్

ఈసమాచార మంతయు నారాజున కింగించిన నాతండు తడవొనరించ కుప్పాక కేతెంచి వేంకటేశ్వరునకు శాలయంబు గట్టించి సవర్యలకేర్పాటు లంగావించిచనియె

గీ. ఈకృతిఁ బరిపువారల • కింపుతోడ

నాలకించిన పాతల • కనుపమాన

భాగ్యభోగాదులలరు పా • పములుగూలు

చేరు నిష్కమనోరథ • సిద్ధికము.

సంపూర్ణము.

10699

